

Korte bezinning zondag 12 februari 2012

Hub: Gedachten naar aanleiding van een gesprek met een dakloze.

Helemaal begrijpen zal ik je nooit.

Je hebt gelijk, ik zal je nooit helemaal begrijpen.

Jij was niet gewild, wordt vanaf het begin als een last ervaren.
Ik had geluk dat mijn ouders ik wel gewenst was.

Jij werd heen en weer geschoven.
Nergens was je echt thuis
Ik had geluk overal waar ik kwam was ik welkom.

Jij hebt geschreeuwd, gehuild en geweldig gevochten voor
erkenning maar het had geen zin.
Telkens weer werd je verschopt.

Ook ik heb me soms afgebeeld, ik heb ook tegenslagen gehad,
maar ondanks dat heb ik wel geluk gehad
en veel werd mij grootmoedig in de schoot geworpen.

Je hebt je vastgeklampt aan iedereen die dat toeliet
maar je hebt niet tijdig los kunnen laten
waardoor je te laat bemerkte dat je misleid werd en misbruikt.

Ik werd altijd wel op tijd gewaarschuwd als ik me in het
verkeerde gezelschap begaf.
Het is niet alleen mijn verdienste dat ik mij voor ongeluk
bewaren kon.

Jij maakt elke dag mee dat je nergens welkom bent,
niemand op je zit te wachten en niemand je nodig heeft.

Ik vermoed dat je vaak lacht alleen maar om niet te huilen.
Dat jij stoer over komt maar van binnen kookt van woede.
Dat je elke al je krachten nodig hebt om alle ellende te kunnen
verdragen.

Ik kan veel van jouw reacties verklaren
maar helemaal begrijpen zal ik ze nooit
omdat ik niet moet doormaken wat jij doormaakt:
dat niemand me wil,
dat niemand op mij wacht,
dat niemand zich verheugd om mij te zien,
dat er niemand is die mijn hulp kan gebruiken.

Ik zal je nooit helemaal kunnen begrijpen
omdat ik nooit op straat stond zonder te weten waarheen,
zonder arbeid, zonder brood,
zonder vrienden en afhankelijk van de sociale dienst.

Ik heb de vernederingen die jij doormaakt
nooit aan den lijve ondervonden
en niet ervaren welke uitwerking dat kan hebben
of wat het wil zeggen een jaar dakloos te zijn.

Het zal je wel niet veel helpen als ik zeg dat ik nooit in staat zal
zijn mee helemaal in te kunnen leven in jouw wereld van
gevoelens
Maar wat ik wel wil is je laten weten dat ik me niet onthand en
verheven boven jou me van je afwendt ook al begrijp ik veel
van jouw houding en gedrag niet.

Ik wens dat ik genoeg geduld kan opbrengen voor jou
en ik hoop dat jij,
ondanks alle verwondingen die je opgelopen hebt,
geduld hebt met mij
zodat we samen op zoek kunnen gaan
naar een stukje levensvreugde voor jou.

(Klemens Nodewald: Van de wijsheid van de kleine dingen)